

urette Plads. Det er særlig fremført overfor Statsbanevæsenet, at der er noget betænkeligt i, at Embedsmændenes Tal øges Aar for Aar. Ministrene har altid et Forsvar derfor, og den højtærede Trafikminister forsvarede det med, at Forretningen efterhaanden blev større. Jeg kan egentlig ikke indse, at Jernbaneforretningen bliver større netop i disse Tider. Det forekommer mig snarere at gaa den modsatte Vej. Derfor synes der mig at være Grund til at blive betænkelig ved den Tendens, som viser sig til Aar for Aar at ansætte flere og flere Embedsmænd. Jeg tror, det var en gavnlig Foranstaltning, om vi hvert Aar fik en Liste — ja, vi kan naturligvis læse os det til i Anmærkningerne til Finanslovforslaget — en Liste over de Forskydninger, som finder Sted med Hensyn til Embedsbesættelser.

Der er, som sagt, en Tendens til at faa flere og flere Organisationer og Institutioner, og jeg kan i denne Forbindelse ikke undlade at nævne det lille Lovforslag om Ansættelse af Præstegaardskonsulenter. Jeg har maaske nogen Andel i, at man i det andet Ting blev opmærksom paa den Sag; i alt Fald er Lovforslaget ikke endnu blevet Lov, saaledes som Kirkeministeren ønskede det. Det er ganske vist ikke store Summer, det her drejer sig om, men dette Lovforslag forekommer mig dog at være et Bevis paa den nævnte Tendens til at faa ansat flere og flere Embedsmænd. Det drejer sig snart om en lille Sum paa 25,000 Kr., snart om 50,000 Kr., men vi kender jo det gamle Ord om de mange Bække, som bliver til den store Aa. Selvfølgelig maa man indrømme, at Administrationsapparatet under de nuværende Forhold maa blive mere vidtløftigt end under almindelige Forhold, men det er rigtigt, som det er blevet sagt, at det er umuligt for en almindelig Mand eller Kvinde at følge med i alle de Bestemmelser, Forbud og Paabud, som kommer regnende ned over os den ene Dag efter den anden. Vi ser jo, at ikke en Gang vi Rigsdagsmænd ved, hvad der er vedtaget i de forskellige Kommissioner, Raad og Nævn, som sidder og regerer paa det ene og det andet Omraade. Under de nuværende Forhold maa vi selvfølgelig finde os i et mere vidtløftigt Administrationsapparat end under normale Forhold. Men det, som er det afgørende, og det, som der skal tales om ved de kommende Valg, er, om vi under normale Forhold skal vedblive i den Skure, vi har været nødte til at komme ind i under Krigen.

Vi har hørt særlig fra socialdemokratisk Side, at man glæder sig over den Maade, hvorpaa der administreres for Tiden, og at man glæder sig til, at vi skal videre ad den Vej i de kommende Tider. Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (N. Neergaard) udtalte, at den højtærede Indenrigsministers Udtalelser i Eftermiddagsmødet lød noget anderledes end de, man hørte fra ham for et Aar siden. De var mere ædæmpede. Men naar man kender hans nøje Samarbejde med Socialdemokratiet og lægger Mærke til de Udtalelser, som er kommet frem netop fra dette Partis Side, har vi Grund til i høj Grad at være aarvaagne og se at faa ren Besked om, hvad der er Meningen i Fremtiden, om vi ikke igen saa hurtigt som muligt skal tilbage til de mere frie Former, vi kendte før Krigen. Under Krigen finder Landmændene sig i de Bestemmelser, som er trufne, og jeg tror, at vi er mange her, der i særlig Grad maa betragtes som repræsentanter for Landbruget, som paa det mest indtrængende overalt, hvor vi er kommet paa politiske Møder, har anmodet vore Standsfæller om hver især at gøre, hvad de formaaede, for at vi i Forening kunde komme over de vanskelige Forhold, over den Krise, vi er stedte i. Jeg tror ogsaa, at vor Tale ikke har lydt omsonst; man vil vist i Almindelighed indrømme, at Landbruget har gjort sin Pligt. Jeg vil ogsaa gerne have, at det netop skulde siges, naar vi kommer ind i rolige Forhold igen, naar Krisen er drevet over, at det danske Landbrug fuldt ud har gjort sin Pligt. Ellers fortjente det ikke Karakteren af at være absolut det bærende Erhverv i vort Land.

Man har ikke Lov til, saaledes som det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen) og enkelte andre Socialdemokrater, at spørge — det skete i Forbindelse med, at vistnok det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) og det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) havde udtalt sig om Tjenestemændenes Trusel om Strejke — hvordan har det staaet til indenfor Landmændenes Kreds, har der ikke ogsaa der været noget i Retning af Strejke? De Herrer Socialdemokrater har henvist til, at enkelte Landmænd i Efteraaret 1916 har undladt at dyrke saa megen Rug som under almindelige Forhold. Man kan virkelig ikke sammenligne de to Ting. For det første er det kun et i Forhold til det store Antal af Landmænd her i Landet ganske lille Antal, som ikke